

תת"ע 6569/08/18 - מדינת ישראל נגד עזריה קואינוב

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 6569-08-18 מדינת ישראל נ' עזריה קואינוב
לפני כבוד השופטת ענת יהב

בעניין: המאשימה: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד ממויה זרה

נגד

הנאשם: עזריה קואינוב - לא נוכח

הכרעת דין

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של כניסה לצומת לא פנוי, כשלא היה ביכולתו להמשיך בנסיעה וללא הפרעה.

ביום 13.11.18 כפר הנאשם במיוחס לו וציין ששוטר שהיה במפרץ גרם לאוטובוס ציבורי שנסע בנתיב תחבורה ציבורית (להלן: "נת"צ") לחנות עליו ולפיכך נאלץ הנאשם לפנות לנתיב השמאלי. (עמ' 2).

בפרשת התביעה העיד עד אחד - **רס"ב אלמשט אברהם**, שהינו סייר תנועה שערך את הדוח - **ת/1** ושם תוארה העבירה כדלקמן:

"נהגת ברכב הנ"ל לבדך ממזרח למערב בצומת הנ"ל ונכנסת לצומת לא פנוי ולא הצלחת להשלים את נסיעתך במלואה למרות האור הירוק בכיוון נסיעתך נעמדת באמצע הצומת וכשהתחלף הרמזור לאדום בכיוון נסיעתך הרמזור מכיוון כביש 4 לדרום התחלף לירוק. עצם עמידתך בצומת ולא יכולת להמשיך בנסיעה נאלצו הרכבים לסטות מנתיב נסיעתם מאחר והפרעת לתנועה החופשית ואפילו לא הצלחת להשתלב ולהתקדם על מנת לתת להם מעבר בטוח. אני עומד מחוץ לניידת כחול לבן בצומת הנ"ל באי תנועה מבחין בעבירה, קשר עין רציף עם העבירה לעצירת הרכב במלואו ללא הפרעה לתנועה בתחנת האוטובוס. הוסברה מהי העבירה לנהג, אור יום, ראות טובה.

דברי הנהג: אני לא חסמתי..

לשאלת הנאשם מבהיר העד, שבעת האכיפה עמד מחוץ לניידת ולפני המפרץ של תחנת האוטובוס כאשר הניידת חנתה באתר של הרכבת, ולכן שולל את דברי הנאשם - שמקום החנייה של הניידת (בפרץ האוטובוס), היא זו שגרמה לאיטיות, זרימת התנועה ומכך להכשלת הנהגים (עמ' 4 ש' 13-1).

בפרשת ההגנה העיד הנאשם כעד יחיד מטעמו, שבהיותו נהג מונית נסע על נתיב תחבורה ציבורית מאחורי אוטובוס וכאשר האוטובוס נעצר לאחר הצומת ולצורך הורדת נוסעים לפני המפרץ המיועד לכך, שכן במפרץ זה חנתה ניידת המשטרה, ועוד הוסיף, שאם המפרץ היה פנוי "לא היה שום בעיה" (עמ' 4 ש' 23-20).

בחקירתו הנגדית מסכים הנאשם, שנסע במקום, בשעה ובכיוון כפי שמתואר ב- **ת/1** ושבעות הללו התנועה בכביש המדובר, עמוסה, עוד מציין שמיד לאחר הצומת קיים המפרץ לאוטובוס, מסכים שהאוטובוס גם כשעצר להורדת נוסעים, לא בלט לתוך הצומת ואם המפרץ לא היה תפוס על ידי הניידת הוא לא היה נאלץ **לחנות על מעבר החצייה** (עמ' 5 ש' 20-4).

הנאשם מודה במהלך כך, שהפריע לתנועה, אך ש"זה כתוצאה ממשוהו. אם הרכב של המשטרה לא היה עומד במפרץ אז הכול היה בסדר" (עמ' 5 ש' 27-25).

הנאשם אינו מסכים עם המתואר בדוח ועומד על כך שלא נכנס לצומת כשלא היה פנוי ומבהיר שוב שעמד על מעבר החצייה, לא הפריע לתנועה החוצה, אלא להולכי הרגל שאמורים היו לחצות במעבר.

דין והכרעה:

לאחר ששמעתי ועיינתי שוב בעדויות עד התביעה והנאשם, קראתי את הדוח ת/1 והזהרתי עצמי נוכח העובדה שמדובר בראיות שבמהותן הן גרסה מול גרסה, מצאתי להרשיע את הנאשם, מן הטעמים שלהלן:

1. דוח התנועה שנרשם על ידי השוטר - **ת/1** - הינו דוח מפורט כדבעי, מתאר היטב את השתלשלות האירועים את הכניסה לצומת באור הירוק כאשר לא ניתן להמשיך ולפנות אותו גם בהתחלף האור האדום וכן את הפרעה שנגרמה לתנועה החוצה, שלה הזכות לעבור בהינתן האור הירוק שדלק בכיוון נסיעתה.

2. גרסת הנאשם השתנתה והתחלפה לה מספר פעמים, **תחילה** בדוח ת/1 - בתגובתו לא התייחס לאופי נהיגתו ונתיב הנסיעה שלו ואף ציין במפורש שחסם את הצומת.

בכפירתו העלה גרסה שבה שינה את מסלול נסיעתו מנתיב התחבורה הציבורית לנתיב השמאלי על מנת שיוכל להשלים את חציית הצומת.

בעת **דין ההוכחות בחקירתו הראשית**, זנח גרסה זו, העיד שנהג מאחורי האוטובוס אשר היה על הנת"צ ואף לא שאל שאלה אחת לעניין מקום עצירתו את עד התביעה.

רק לאחר שעומת בחקירתו הנגדית עם העובדה שבכפירתו נתן גרסה אחרת - שינה את גרסתו שוב, הסכים שפנה לנתיב השמאלי, אולם הוסיף נתון נוסף שנשמע בפעם הראשונה והוא שחנה על גבי מעבר החצייה והפריע להולכי הרגל אך לא לצנועה הנוסעת בצומת.

מכל אלו ברור שהנאשם נותן גרסאות שונו ואחרות על מנת שלא להיכנס בגדרה של הוכחת העבירה שנרשמה כנגדו, כאשר אומר כי אין בדברים שאמר כל הגיון ואין הם עולים עם עדות עד התביעה אשר תיאר במפורש את העבירה שנאכפה.

3. גם על פי עדותו של הנאשם, הרי שידע שמיד לאחר הצומת קיים מפרץ חנייה לאוטובוס, ידע שבמקום ובשעה הזו התנועה הינה עמוסה ולכן צריך לצפות האטת התנועה על ידי כך שהאוטובוס יעצר לצורך הורדת/ העלאת נוסעים, ולפיכך היה עליו לוודא שביכולתו להיכנס לצומת ואף לפנות אותו בלא שייצור הפרעה לתנועה החוצה, דבר שלא עשה.

4. אמינות - עדות השוטר עשתה עליי רושם אמין, העיד מן הכתוב, לא נתן נפח לנסיבות מעבר לרשום, ציין את העובדות הצריכות לעניין, כגון מקום עמידתו וחניית הניידת, ענה באופן ברור ולא "נזכר" בנסיבות ועובדות שלא בא שמען בכתובים, מאידך, הנאשם שינה גרסאות מספר פעמים, אשר יש בהן כדי לתת תיאור שונה ואחר בכל פעם, לא ידע לענות על שאלות המאשימה ונראה כאילו מנסה להתחמק מלתת תשובות מלאות וברורות.

לפיכך, בסופן של ההוכחות, מצאתי כי המאשימה הרימה את נטל השכנוע ברמה הדרושה בפלילים ואני מרשיעה את הנאשם בעבירה שיוחסה לו.

ניתנה היום, כ"ז אדר ב' תשע"ט, 03 אפריל 2019, בנוכחות המאשימה בלבד.